

Dưới Góc Chuông

Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn

Ý Thơ: Cao Xuân Lý



Mỗi chiều, mỗi chiều nghe chuông đổ, chợt nhớ ngày xa xưa thướt tha tà áo



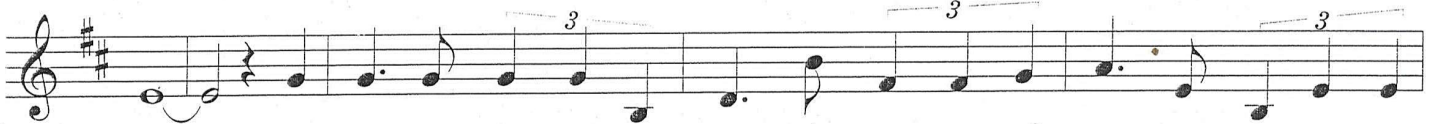
trắng, em đứng gần bên tôi. Tôi bỗng dưng cũng thành ngoạn đạo một mình dưới góc



chuông nhìn em quỳ cầu nguyện từ đó biết vẫn vương. Thế rồi, khi mà em đi



biệt, nhà thờ bỗng buồn hiu, khi chuông nhà thờ đổ tôi thấy lòng nao



nao. Hôm nay, khi đang đi nhà thờ bất chợt trời đổ mưa, mưa làm cay con



mắt, mưa làm nhớ ngày xưa. Ngày xưa khi tôi biết Có em trên cõi



đời Là ngày, tôi biết Nào em rõ lòng tôi, Nào em rõ lòng



tôi, mình tôi hiểu mà thôi. Nay mỗi chiều, tôi chợt nghe chuông đổ, lại nhớ ngày xa



xưa thướt tha tà áo trắng em đứng gần bên tôi. Hỡi em! Ôi em ngày xưa



đó giờ lưu lạc nơi đâu, có còn chăm đi lễ, và biết chăng tôi sầu. (8/04)